

Podsumowanie i wnioski

31 maja 2019

pracy magisterskiej

Liczne doświadczenia, obserwacje i badania naukowe potwierdzają, że dzieci w wieku wczesnoszkolnym wymagają dalszej, systematycznej troski w zakresie rozwoju fizycznego, psychicznego i sprawności ruchowej. Rozwój fizyczny i motoryczny dzieci w wieku wczesnoszkolnym ma bowiem ogromne znaczenie dla ich rozwoju w przyszłości. Dobre warunki środowiskowe, właściwe odżywianie a przede wszystkim właściwie dozowana aktywność fizyczna, sprawiają, że rozwój dziecka przebiega w sposób harmonijny i prawidłowy. Jakkolwiek obecnie rozumie się potrzebę aktywności fizycznej i jej znaczenie dla rozwoju dzieci w wieku wczesnoszkolnym, to jednak w praktyce nie zawsze jest ona z różnych względów w pełni zaspokajana. Stanowiło to jeden z głównych powodów dla, których podjęłam się przeprowadzenia wspomnianych badań oraz postanowiłam zapoznać się ze stopniem wiedzy i zainteresowań rodziców problemem rozwoju fizycznego dzieci oraz ogólnie pojętej kultury fizycznej. Niedostatek ruchu lub jego nadmiar, brak podstawowej wiedzy na temat prawidłowości procesów zachodzących w tym okresie może prowadzić nie tylko do stagnacji, ale nawet do różnego rodzaju deformacji oraz trwałych uszczerbków na zdrowiu, zarówno fizycznym jak i psychicznym. Poziom rozwój motorycznego dziecka obrazują wyniki testów badających sprawność motoryczną. Na ich podstawie można wnioskować, czy przebieg rozwoju dziecka jest prawidłowy, zapobiegać negatywnym tendencjom, ale również poprzez umiejętne oddziaływanie powodować jego przyspieszenie.

Podczas pobytu w szkole, w której przeprowadziłam badania zaobserwowałam wśród nauczycieli i dyrektora szkoły duży

poziom wiedzy i świadomości na temat konieczności przeprowadzania tego typu badań, Świadczy o tym nie tylko zainteresowanie, pomoc w badaniach czy bezpośrednio rozmowy. W szkole zwrócono się do mnie z prośbą o opracowanie i udostępnienie zebranych wyników badań. Stały się one przedmiotem zebrań z rodzicami. Każdy rodzic mógł się przekonać nie tylko o tym, jak przebiega rozwój motoryczny ich dziecka, ale również jak przedstawia się ono na tle grupy.

Sadzę, że moja praca może zainspirować również innych nauczycieli do zgłębiania wiedzy na temat rozwoju motorycznego dzieci oraz dać wiele cennych wskazówek w zakresie pracy metodyczno-wychowawczej.

Przedmiotem rozważań teoretycznych i przeprowadzonych badań empirycznych niniejszej pracy był problem zbadania dynamiki wzrastania wybranych zdolności motorycznych dzieci w wieku wczesnoszkolnym oraz próba odpowiedzi na pytanie czy najbliższe środowisko, w którym przebywa dziecko ma wpływ na jego rozwój motoryczny.

Zebrany materiał badawczy oraz jego analiza pozwoliły mi na sformułowanie następujących wniosków:

1. Odpowiedzi na pytania zawarte w ankiecie potwierdzają wysuniętą przeze mnie hipotezę zakładającą, że najbliższe środowisko, w którym przebywa dziecko tj. rodzina, szkoła a także region zamieszkania i dobre zagospodarowanie najbliższego otoczenia w miejscu zamieszkania może mieć duży wpływ na jego rozwój motoryczny lub też poprzez różnego rodzaju zaniedbania rozwój ten hamować. Najbardziej znaczący wydaje się być wpływ środowiska rodzinnego, gdyż to ono najwcześniej zaczyna oddziaływać na dziecko, dostarczając mu różnych wzorców zachowań, do tego oddziaływanie to jest długotrwałe i ciągłe. Od różnej działalności i aktywności rodziców, (od ich wykształcenia i warunków materialnych), zależy w dużej mierze to w jaki sposób

dziecko zostanie ukształtowane oraz w jakie umiejętności i nawyki wyposażone na dalszą drogę życia. Z analizy przeprowadzonej ankiety oraz badań sprawności fizycznej wynika, że dzieci, których rodzice interesują się sportem i kulturą fizyczną, uprawiali sport lub uprawiają go obecnie nawet tylko w formie rekreacyjnej, stymulują rozwój ruchowy swojego dziecka (dziecko uczęszcza na dodatkowe, poza szkolne, zajęcia ruchowe, towarzyszy rodzicom w spacerach, wycieczkach i innych formach mogących mieć wpływ na rozwój motoryczny, korzysta z bazy rekreacyjnej w miejscu swojego zamieszkania itp.) osiągnęły lepsze wyniki. Dotyczy to szczególnie dzieci, które dodatkowo uczęszczały do przedszkola przez dłuższy czas (3-4 lata).

2. Jak wynika z przeprowadzonych przeze mnie badań największe zróżnicowanie w rozwoju motorycznym pomiędzy badanymi dziewczętami a chłopcami 7letnimi wystąpiło w próbie siły na korzyść 7letnich chłopców. Średnia różnica w rzucie piłką lekarską wynosi $R=0,46\text{cm}$ i zaznaczyła swoją istotność na poziomie 5%, $u=2,59 > t_{0,05}=2,02$. Również w próbie szybkości, czyli w biegu na 20m, 7letni chłopcy uzyskali lepsze wyniki od swoich rówieśniczek. Średnia różnica między badanymi dziećmi wynosi $R=0,27\text{sek.}$, i w świetle testu studenta zaznaczyła swoją istotność, $u=2,49 > t_{0,05}=2,02$. Podobnie sytuacja przedstawia się w próbie zwinności gdzie też chłopcy osiągnęli lepsze wyniki od dziewcząt, przy średnim różnicowaniu (wyników) $R=0,5\text{sek}$ i $u=2,34 > t_{0,05} = 2,02$. W próbie mocy nie ma istotnej różnicy pomiędzy dziewczętami a chłopcami 7letnimi $R=9,94\text{cm}$, $u=1,84 < t_{0,05}=2,02$.

Weryfikacja danych przeprowadzonego testu nie potwierdza zatem hipotezy roboczej, w której zakładano, że nie ma znaczących różnic w rozwoju motorycznym pomiędzy badanymi chłopcami a dziewczętami. Okazało się, bowiem, że wystąpiły statystycznie istotne różnice w trzech

(koordynacja, szybkość, siła) spośród czterech badanych zdolności motorycznych na korzyść badanych chłopców.

3. Na podstawie wyników badań dzieci 7letnich w okresie ostatniego dwudziestolecia^[1] oraz w porównaniu do dzieci 7letnich badanych w Poznaniu, w 2005 roku, badane przeze mnie dzieci, uzyskując lepsze wyniki, wykazały się wyższym poziomem rozwoju poszczególnych zdolności motorycznych
4. Badani chłopcy 7letni, wysoki poziom zdolności motorycznych wg. testu B.Sekity, osiągnęli w próbie szybkości i w próbie zwinności, a dobry poziom w próbie siły i mocy. Dziewczeta podobnie jak chłopcy wysoki poziom zdolności motorycznych osiągnęły w próbie szybkości i zwinności, dobry w próbie siły natomiast dostateczny w próbie mocy.
5. Według testu B.Sekity dzieci 7letnie zarówno chłopcy jak i dziewczeta osiągnęły ogólnie dobry poziom sprawności motorycznej.
6. Zdolnością, która osiągnęła największą dynamikę wzrastania u chłopców okazała się szybkość mierzona czasem biegu na 20m. Średnia wartość uzyskana przez chłopców 6letnich wynosi 5,07sek. a 7letnich 4,28 sek. Średni wynik uzyskany przez chłopców 7letnich jest lepszy o 0,79 sek. od chłopców 6letnich. i ukształtował się na poziomie statystycznie istotnym, $u=5,73 > t_{0,01}=2,75$. W grupie porównawczej z Poznania największą dynamikę wzrastania wykazała siła. Zdolnością, która wykazała największą dynamikę wzrastania u dziewcząt również okazała się szybkość mierzona czasem biegu na 20m. Średnia wartość uzyskana przez dziewczeta 6letnie wynosi 5,26sek. a 7letnich 4,55sek Średni wynik uzyskany przez dziewczeta 7letnie jest lepszy o 0,71sek. od dziewcząt 6letnich. Różnica ta jest statystycznie istotna i osiąga wartość, $u=4,18 > t_{0,01}=2,69$. W grupie porównawczej dziewcząt poznańskich, największą dynamikę

wzrastania wykazała koordynacja

[1] Kuriata A.,Rozwój fizyczny a sprawność motoryczna uczniów klas sportowych w wieku 7-10lat, Zeszyty Naukowe AWF we Wrocławiu nr 47, 1987,s.302.

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.